

چاپ دوم

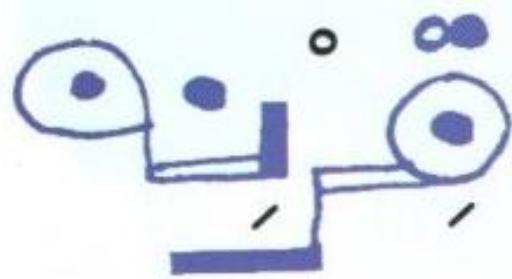

سازشناسی برای کودکان

متولی سازنده: فاطمه ملکی
تصویرگر: الهام طاهریان

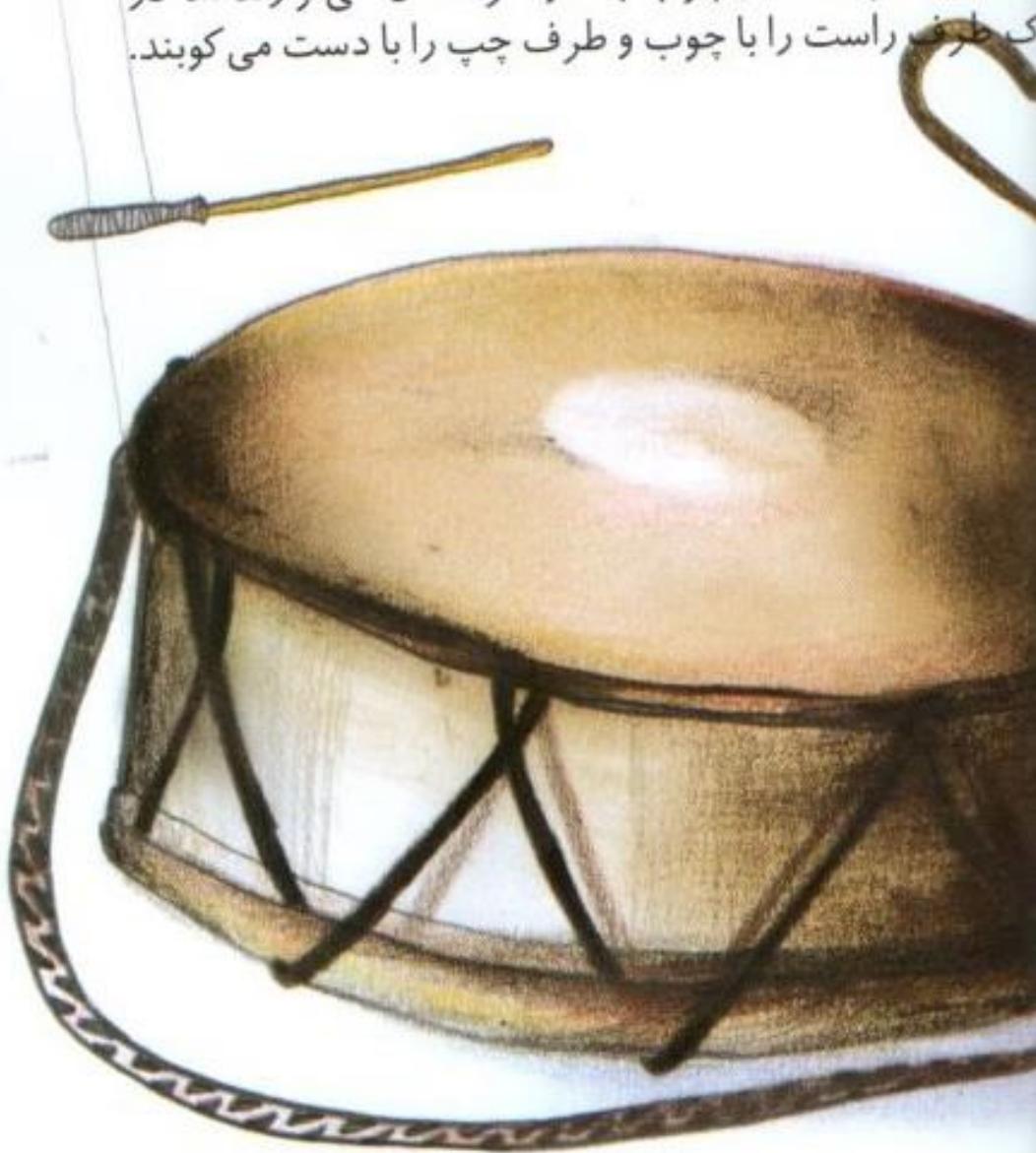

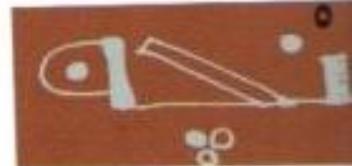
گیلان که گاهی به جای سورنا استفاده می‌شود، مثل سورنا، و انتهایش بازشده (مخروطی) است. قرنه دوته است. نی و قسمت مخروطی آن از شاخ گاو ساخته شده است. در جلوی آن و یک سوراخ در پشت آن وجود دارد.

در عباس و خراسان و بوشهر، «دامام» بوشهر، «تیمبک سیستان و «دهلک» بلوچستان از این نظر به هم شبیه‌اند استوانه‌شکلی دارند و دو طرف این بدنه پوست کشیده شده وی پوست می‌کوبد.

از هایی که در این صفحه نام برده شدند، با هم تفاوت‌هایی ملئه تفاوت در اندازه و یا در شیوهٔ نواختن. مثلًاً دهلک را روی دارند و می‌نوازند اما تیمبک را با تسمه‌ای روی شانه آویزان می‌کنند و می‌نوازند اما تیمبک را با چوب به دو طرف آن می‌نوازند اما در یک طرف راست را با چوب و طرف چپ را با دست می‌کوبند.

تَان یا «قَجَق» ترکمن، شامل یک کاسه‌ی صوتی است
کشیده می‌شود. انتهای کاسه یک میله‌ی فلزی
نوازنده این ساز را می‌نوازد آن را عمودی می‌گیرد،
زمین می‌گذارد و با یک دست کمانه را روی سیم‌ها
می‌تواند هنگام مالش کمانه ساز را روی پایه‌ی فلزی
با این کار صدای متفاوتی ایجاد کند. کاسه‌ی کمانچه
کاسه‌ی کمانچه‌ی لرستان باز است.

